Descrierea soluției - identice

autor prof. Gheorghe Manolache Colegiul Național de Informatică. Piatra Neamț

Se va studia separat cazul pentru valoarea 0 și separat pentru valoarea 1.

Vom analiza modul de calcul al numărului de submatrice K ce conțin o singură valoare. Fie de exemplu, s[i][j] **secvență de 0** pe linia i de lungime maximă ce se termină în coloana j. Atunci numărul de submatrici ce conțin doar 0 cu colțul dreapta-jos în linia i, coloana j, va fi s[i][j] +min(s[i][j], s[i-1][j])+...+min(s[i][j],s[i-1][j],...,s[1][j]), deci se adună după înălțimea de la 1 la j. O astfel de implementare are complexitate O(N³) și obține 10-20 puncte. Se obține complexitate O(N²) dacă parcurgem elementele pe coloană și menținem o stivă ordonată crescător cu elementele din s, iar pentru fiecare element asociem numărul de termeni din suma precedentă pentru care este minim. Atunci când introducem s[i][j] în stivă, eliminăm toate elementele mai mari și vom adăuga la numărul asociat lui numerele asociate celor eliminate. Vom adăuga mereu la rezultat produsul dintre elementele stivei si valorile asociate lor.

Pentru a calcula valoarea R, se constată că un brut se poate face în N⁴, observând că atunci când ajungem la o valoare 1 (și vrem să obținem 0) suntem stânga-sus la un pătrat și aplicăm ZET dacă este posibil, altfel nu am soluție. Se optimizează metoda calculând în O(1) pentru fiecare element numărul de modificări. Se poate folosi șmenul lui Mars pe o matrice pentru a optimiza operația ZET sau folosind N cozi pentru linii și alte N cozi pentru coloane. Verificăm pentru fiecare element paritatea sumei dimensiunii cozilor conform poziției. Dacă obținem 1, se schimbă în 0 și poziția se reține în cozi sortate iar dacă diferența dintre indicii primului și cel curent depășește D, se scoate elementul din coadă. Dacă trebuie aplicată operația ZET în poziția curentă dar nu există spatiu(submatrice de latura D) atunci nu avem solutie, deci R=-1.

1